

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. HÍMZŐ-UTCA 1. SZ. KÉZIRATOKAT VISSZA NEM KÜLDÜNK.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAPEST, IV. HÍMZŐ-UTCA 1. SZ. HIRDETESEKET ÉS NYILTÉRBE VALÓ KÖLTSÉGVETÉST FELTÉTEL A SZERKESZTŐSÉGGEL.

A szedáni nap ez idén.

Kíváncsi figyelemmel kísértük a németországi lapokat, megtudandók, hogyan ünnepli meg ez idén a nagy német birodalom népe szeptember hó 2-át, mely napon a francia császárság összeomlott a diadalmis német fegyverek sulya alatt s maga a császár egész hadseregével fogságba esett.

Nevezetes, nagy napja ez Németország történelmének. Ettől számíthatja végelesen megalapított egységét, nagyságát, vezérangját az európai kontinensen. Nem csoda, ha ezt a napot választották a nemzet ünnepévé s igyekeztek azt megülni olyan módon, mely alkalmas legyen folyton új tápot adni a nemzeti önértéknek s teltő legyen ahhoz a nagy eszméhez, mely testét e napon fölötti.

Meg is ülték minden évben pompával, fényesen. Nem sokat törtődtek vele, ha sérti is érzékenységét a legyőzött szomszédállamnak, mely minden ilyen alkalommal újból figyelmeztetve lesz e napon szenvedett nagy vereségére s eszébe juttatja elhatalmasultát a glóriáinak.

De az utóbbi időkben nagyot fordult a világ. A történet kerekét forgató vasember meggyőződhetett róla, hogy a francia nemzet le van kötve jól, megcsökent önbizalma vissza nem térte még s a revanche gondolata bármi erősen égessé is a francia szívekét, olyan lappangó tűz csak, a mely nem mer lángra lobogni, a míg szemmel tartják.

De szemmel kell tartani jól. Megmondta azt Molke, hogy Németországnak ötven évig fog kelleni fegyverrel őrt állani 1870/71-ben szerzett zsákmányá fölélt, hogy Franciaország csak addig nem támad, a míg retteg.

A német külpolitika tehát sokáig oda irányult, hogy Franciaországnak folyton a szemé előtt tartsa Németországnak még mindig tulajdon katonai erejét s ne engedje fölébredni benne azt a hitet, hogy az arány utolsó háborúk óta valamiképp megváltozott.

Németország meg is tette a magáét. Egész Európa nyígi a két vetélytárs fegyverkezési áldatlan versenyét.

De leginkább érzik ők magok. A francia hadi-budget megközelíti a 800 millió frankot, a német a 400 millió márkát. A végsőkig van megfeszítve mind a két állam adozó ereje. L fegyverkezni egyik sem akar, várja, hogy a másik kezdje meg.

S mert hiába várja, mi természetesebb, mint a gondolat, hogy a fegyver alatt tartott tömegek haderő, ha már tartani kell, ne heverjen legalább hiába. Foglalkoztatni kell.

Franciaország jutott elsőbbségre arra a gondolatra, hogy szögére akasztva kontinentális terveit, a tengereken túl keresen katonáinak foglalkozást. S megkezdte Tuniszban, folytatta Madagaszkarban, Tonkingban és most a legjobban uton van, hogy háborúba keveredjék a mennyei birodalommal.

Bismarcknak, persze, ez ellen nem lehetett kifogása. Sőt inkább, nagyon is a kedve szertartott a dolog. A tengerentúli bonyodalomokba keveredni Franciaország nem fog ugyanakkor háborúra gondolni Németország ellen. Azért igyekezett ellenségtől meglegő

szolgálatkészséggel mindenben kezére járni a francia gyarmatosítási politikának.

De úgy jár vele, mint az étvágytalán ember, a ki jó ízűt lát enni valakit. Úgy találta, hogy nem is rossz dolog az, roppant területeket szerezni aránylag csekély áldozattal és kockázattal. S neki még eszébe juthatott az a tömérdek német is, a ki szétszóródva a kerek világon, végkép elkallódik és elvesz az anyaoz-zágra nézve, még Amerikában is, hova Németországból a népek egész vándorlása van.

Igy jutott eszébe követni a francia példát. S ma minden arra mutat, hogy Németország maga is nagy méretekben akarja megkezdeni a koloniális politikát. Csak hogy nem fegyverrel, mint a francziák, hanem békes telepitvényesek, iparosok, kereskedők által, kiknek biztonságáról gondoskodni aztán az anyaoz-szág vállalja magára.

Bismarck terve nagyszerűen van kigondolva, s Németország ez uton könnyen válhatik világhatalommá a tengereken is s osztályos atyáiként léphet föl, a hol világrészek fölött osztozkodnak.

Jól tudja azt a német kancellár, hogy ebben Franciaország nem lesz akadéka, mint ő nem volt az a francia hódítóknak más világrészekben. De tudja azt is, hogy ez a politika gerenda lesz Anglia szemében, mely már-már monopoliumot vélt gyakorolhatni a világteengereken, mindent elarástól hajóival.

S ennek fölismérése idézte föl Bismarck politikájában azt a fordulatot, melyen most nem győznek eleget csodálkozni Európa népei. Egy Bismarck, a ki hagyományos ellenségének, Franciaországnak udvarol s hagyományos barátjával, Angliával gorbombáskodik.

A londoni konferencián tanusított entente cordial a német és francia megbízottak között, a merev álláspont, melyet Anglia irányában elfoglaltak, a készség, melylyel a francziák a német indítványt támogatják, hogy az egyiptomi kérdésben összehívott konferencia az egészségügy rendezésére is illetékesnek deklarálja magát, az egyiptomi ügyekre összehívandó új konferencia terve Anglia kizárásával, Courcel látogatása Varzinban s még az a hír is, hogy a francia kormánylenök a maga személyében is föl fogja keresni a német kancellárt, mind egy-egy hangos tanu a nagy fordulat mellett, mely a német politikában bekövetkezett.

S ki tudja, ha vajon a császárok mindinkább valószínűsítés elé közelgő találkozásai is nem áll-e kapcsolatban e fordulattal, sőt még az is talán, hogy a közelebbi összejutendó delegációktól a hadi tengerészeti budgetjének tetemes emelését fogják követelni.

Annai bizonyos, hogy Bismarck Franciaország jó vagy rossz indulatát ma nem tekinteli oly közönyös szemmel, mint pár év előtt is, sőt nagyon is nagy súlyt fektet az előbbire s nem szerelné provokálni érzékenységét.

Azért voltunk kíváncsiak a német hírlapok jelentéseire a szedáni évforduló ünnepélyeiről. Miskor harsogó dithyrambokban hirdették, ma? Mintha meg se ülték volna a nagy nemzeti ünnepet, vagy ha még is: — nem igen fennhangon.

Is folytatást azzal az ürügyvel takargatta magát, hogy hiszen ő mindent csak javára tesz neki. Vagyona biztosítva van, három százalekos állampapírokkal; holott John Gordonnak a vagyona csak a gyémántokban van. S milyen gyakran megcsik, hogy a gyémántok semmivé olvadnak. Az ember egyszerűen a zsebében hordozhatja s elveszítheti vagy tovább adhatja. Nem lehet biztos — gyími vagy gondnoki kezébe lenni. S nem sültet-e ki egy drága kőre az, hogy úgy?

John Gordon lehet nagyon derék ember; de a saját szaván kívül semmi bizonyítékunk sincs rá. Igy gondolkodott magában Mr. Whittlestaff; holott ő, ha kettőjük közül kell választani, mindenesetre a biztosabbik támasz egy nére volna.

Es Mr. Whittlestaff megállapodott abban, hogy mindezek a mentségek, melyeket a maga számára kigondolt, elég alaposak ahhoz, hogy rájuk támaszkodhassék.

De kebleben mégis volt egy kis sajnás — néma titok — mely folyvást azt sugta neki, hogy Mary nem őt szereti jobban.

Erősen elhatározta azonban, hogy ezt a kérdést nem fogja fölteni Marynek. Ha ő nem kívánja szerelmét nyilvánítani, nem kívánja ő sem. Sajnos, igen sajnós dolog, de jobb így.

De meglehet, hogy majd megváltozik a szíve. Be fogja látni, hogy ő a biztosabb támasz. John Gordon el l g tűnni a gyémánt-mezőkön, s hire sem marad többé. Ő pedig, Mr. Whittlestaff, meg fog tenni mindent, a mi csak lehet, hogy Marynek oka ne legyen megbánni az alkut.

Hanem az alkunak, úgy a hogy megköttetett, meg is kell lennie.

Midőn tehát Maryvel közölte a meghívást, a melyet kaptak, nem tartotta szükségesnek, hogy John Gordonra vonatkozólag valami különösét mondjon neki.

Mary értett mindent s szíve mélyén nem íthette őt el. Tudta, hogy ő a biztosabb támasz. John Gordon el l g tűnni a gyémánt-mezőkön, s hire sem marad többé. Ő pedig, Mr. Whittlestaff, meg fog tenni mindent, a mi csak lehet, hogy Marynek oka ne legyen megbánni az alkut.

Budapest, szept. 3.

A horvát választási mozgalomról következőket írja az Agramer Zeitung: A választási mozgalom az egész országban megkezdődött. Amennyire az egyes körleteket eddig át lehet tekinteni, a pártok számarányában nagy változás nem várható. Abban a körletekben, a melyeknek képviselői a nemzeti párthoz tartoztak, a képviselők személyére nézve is kevés változás várható.

Ellenben a nemzeti pártok kiadása van arra, hogy győzni fog egyes, eddig ellenzék-körletekben, úgy hogy netáni veszteségeit kárpótlást fog találni, a jövő tartománygyűlésben a nemzeti párt legjai nem lesznek csekélyebb számban mint a múltban. A mi az ellenzék pártokat illeti, erősebbé válnak, kiállításuk nem lehetnek valami fényesek. Zagrában még nem indult meg a választási mozgalom.

A császár Varsóban.

A minden oroszok ura Varsóba készül, abba a városba, mely egykor a lengyel király székhelye volt, melynek neve úgy össze van forrva a Lengyelország felszabadításáért vívott harcok s az orosz tyrannizmus harbarságainak emlékeztetével. S az osztrólenkai csatasíkon és Muraviev akasztófaíján mártírvomások szenvedett patrióták utódai nagy ünnepélyesre készülnek, a hódolat oly tüneményekre, minőkkel boldog népek szoktak szeretett uralkodókat fogadni. Legalább ezt jelenti a félhivatalosan világgá eresztett hír, s nekünk vajmi kevéssé van okunk annak valóságát kétségbevonni.

Nem Varsóban történnék legelőször, hogy nagy nemzeti küzdelem temető-helyei a lojalitás tobzódásainak válnak színterévé, oly személyek irányában, kik ama temetkezéssel közvetlenül vagy legalább örökbe kapott öszszekötöttségben állanak. Az emberi gyarlóság mindenütt lehetne, s mért ne ehhez a császár Varsóban ép úgy ünnepelni, mint mástul ünnepelnek másokat. Talán a lengyel, mint megunták már a tulságos hazafiság, a nemzeti tradíciókhoz való ragaszkodás könyekkel sózott kenyérrel, s bőlebbnek találják oda húzódní az opportunizmus husos farkai közé. Fátvölt borítanak ők is a mulakra, ama jöreménység fejében, hogy viszonzul engedelmüket kapnak: egy kis provinciális autonómiát, a politikai és vallási szabadságnak egy kis tágítását.

Ha csakugyan ez a lengyelek reménykedése, — s ismétljük, azok után, a miket megértünk, nincs benne semmi valószínűség, — csak az a kérdés, vajjon a császár ez is a-e a Varsóba utazással, hogy ott egy ily kien-gesztelődései ünnep szereplője legyen? Természetes, hogy sem a császár, sem az ő tilkos tanácsa rejlett gondolataiban nem legyen be-avatyva, sőt a fölvetett kérdés megjelésénél a császár udvarnak eddig követett lengyel-politikai irány felé hajlást sem a lengyel, sem más kérdésben. Szegény, rá sem ért, hogy az uralkodói tiszttel törődjék. Egy rettelmes katasztrófa által jutva a trón örökébe s maga is szintelen halalos veszedelmekkel környezve, elég volt személye és családja biztosságáról gondoskodnia. Trónra lépte óta az orosz kormányzatban nem merült fel mozzanat, mely a köz nezelet illetőleg bármely irányba is utasítaná; az egész kormányzat nem volt egyéb, mint a folyó ügyek burokratikus el-

széret maradt meg a szomszédokban, hogy újabb kísérletet legyen. Mary újra meg újra elmondta magának, hogy az lehetetlen, hogy úgy kell határozni, a mint már határozott és határozott Mr. Whittlestaff is.

John Gordon kifejtette összes ékesszólását, a mely hatalmas volt — és haszaltan. Most már csupán neki szóltat s a felszólításra ő csak egy választ adhat.

De hogyan is szólna neki John Gordon abban az idegen háznál. Valóban, John Gordon eztelességet követelt el, midőn itt maradt.

Bajnál egyéb úgy sem lehet belőle. — Hát megint csak találkozní fog azzal az emberrel?

Ezt Mrs. Baggott mondotta, ki egész délelőtt nagy dologban volt.

Az örmester az istállóban töltötte az éjszakát s reggel meleg enivalót kapott, melyet a felesége vitt le neki. Baggott felült a szalma köz, hunyorgalt rá a szemével s azt mondta, hogy kerítsen neki vagy három penny ára pálinkát.

Mrs. Baggott teljesítette ezt a kívánságot, nyilván egy gondolkodván, hogy nem foszthatja meg teljesen attól a tápláléktól, a melyhez szokva van, mert még ártani fog neki.

Azután, a pálinka befolyása alatt és arra az ígéretre, hogy a vasutnál jegyet vált neki Portsmouthig, az örmester rávette magát, hogy elmenjen és a vasut el is vitte.

A Mrs. Baggott ládájá még mindig be volt zárva, s ő maga az egyik szolgáltólvált hált.

Midőn nem történt meg egy kis zenebona nélkül. Mrs. Baggott nagyon mérges volt a gazdjára a láda miatt; nagyon mérges volt Maryre, mert Mary a régi kedveséhez szított; nagyon mérges volt Gordonra, mert tudta, hogy Gordon föl szeretné forgatni gazdájá terveit — és nagyon mérges volt az urára, nem azért mert részeges vagy gonosz volt, hanem mivel ezutal szegényt hozott rá azzal a kárnával, a mi a ház előtt csapott.

Kütségkivül, a láda dologban igazságtalannul bántak vele, s törvény útján kényszeríthette volna gazdáját tulajdoná kiadására. De ő ily módon nem tudott volna gazdájá ellen fölállni. Megmondhatta neki a véleményét, s ezt meg is tette minden tar-tózkodás nélkül; de arra nem tudta magát rávenni, hogy karhatalommal töreссе be gazdájá aj-táját.

látása. Itt tehát hiába tapogatózunk, a sőtél-ből nem jutunk világgosságra.

Mégis régebbi időkben, midőn Sándor még trónörökös volt, akad egy körülmény, mely alkalmat ad a mostani utat illelő fölvetésekre, melyek persze csak a hypothézisek értékeire tarthatnak számot. Ösmeretes az az intím viszony, melyben a trónörökös Akszakoval, a panrussizmus eszes és szívós apostolával állott volt, s melyet a császár sem szakított meg. Az volt az általánosan elterjedt vélemény, hogy a moszkvai tudós nagy befolyást gyakorol a csári korona leendő örökösére, s midőn a nagyherceg valóságban elfoglalta a trónt, a panrussizmus e napot mint eszméik teljesülésének előestéjét ünnepelték. Hátha a császár most lát hozzá, hogy ez eszméknek szolgálatot tegyen s e végbél két utra a lengyelek hódolatát kegesen elfogadni.

Ugy látszik, a fölvetés ellenmondást rejt magában. De csak látszik, valósággal nem úgy van. Oroszországól nem kell nagyon messzire mennünk, hogy a kiegyezések öszszel-olvasztó hatását megösmérhessük. Ama birodalom, mely sokkal egységesebb tizennyolcz éves osztrák-magyar monarchia korában, mint volt bármikor az Oesterreichisches Kaiserreich, megadhatta akár a csárnak, akár valamely tanácsosának a gondolatot, hogy ugyan lehet a lengyel királyságot nem csak hozzá láncolni, hanem szervesen bele is növesztelni az orosz birodalom testébe. Ugyanazon cél érdekében, melyért az orosz hatalom szuroynyok és akasztófaikkal irtó-háborút viselt a lengyel patriotizmus ellen, most ünnepi dik-tóciákat mondanak s illuminációt rendeznek, melynek fényességével csak a csári kegy sugara veteszik. Akkor durból, most mollból, de a nóta ugyanegy maradt.

S a lengyelek, a kik közt majdnem annyi az éhes ember, mint másutt, lépne mennek. A régi történet Eszauval, Jákókkal és a len-csés állal ismétlődik. A lengyel urak hivataloknál kapnak s a lengyel kérdés meghal, talán örökre feltámaszthatatlanul. Mi tudjuk azt legjobban, mely helyrehozhatatlan hiba a történelmi tradíciókkal szakítani s minő sikos lejtőre jut az a nemzet, mely jogokra alkat csinál. A mi orosz példánk még rosszabb utánzását fogjuk-e mégis megérni a szomszédban? Fájdalom ez éppen nem tartozik a lehetelenségek sorába s ha még sem következnek be, sokkal hamarabb a császár, mintsem a lengyelek akaratán mulik.

Pedig bármily részvételt viseltestünk is a szomszéd vitéz és nemes nemzet szenvedéséi iránt, a lengyel kérdés-ilyetén megoldásán, vagy jobban mondva: a földszínéről való eltüntetésén, egy csöpp okunk se lehetne ürlüni. Lengyelország kiengesztelése Oroszországot lényegesen megerősítené s csak fellüzelné amaz aspirációkat, melyeknek Magyarország, a szlávvisz testébe vert ez ék fennállása nem kedvez. Ez az ár drágá volna akkor is, ha a lengyelek irtási szimpáthiaink amaz ország és nemzet sorsának javulásában némi kárpótlást találnának. De — s erről teljesen meg vagyunk győződve — a mikor a lengyel nemzet a csárnál alkura lép, abban a pillanatban örökre ráborul a függőny a történelmi Len-

gyelország drámájára. Ily szomorú kilátások közt csak az vigasztal, hogy a honnan e kilátások nyílnak, csak nagyon távoli, nagyon ködszerű fölvetések.

VIDÉK.

A dunáninneni ág. evang. egyházkerület közgyűlése, mint Pozsonyól sürgönyök, ma megelőző istentisztelet után Geódy Lajos szepiarmendés és Szentiványi Márton területi felügyelő által mezevittatott, Geódy fölölvasta a Luther-ünnepélyről és Szentiványi felügyelő ötven éves jubileumáról szóló jelentéseket, melyeket a gyűlés álba hallgatott végig. Szentiványi felügyelő erre felkes szavakban mondott köszönetet, igérve, hogy mindenkor a kerület érdekeinek előmozdításán fog fáradozni, míg ereje és egészsége engedi. A beszédet lelkesülten megénelezték. Holnap ismét ülés lesz.

Az unitárius fótanács kolozsvári nagy-gyűlése hétfőn folytatta tanácskozását. Az ülés első tárgya a költségvetés tárgyalása volt, melyet hosszabbabb vita után a fótanács a képviselőtestület javaslata értelmében 21 ezer s néhány száz forintban elfogadott. Ezután a felkü jogszóok kezelési ügye került szönyökre. A kiadott fölbirottság az országos 3 kerületi rendszert ajánlotta. A fótanács megvitatta a rendszert elonyel s határozta, hogy a bérleti rendszert fogadja el. Ennek létrejuttatása után Ferenéz József püspöknek a fótanácshoz írt föl-folyamodási olvaslattal föl, melyben kéri a fótanácsot, hogy képviselővé választásánál, levél kell lennie, s ez esetben helyettesítéséről gondoskodjék. A fótanács hangulag magavá tette e kérést. Ezzel a hétfői ülés véget ért. A kedden délelőtt tartott ülésben a fótanács az államsegély szögyenyebb elkészítését s hivatalnokok közt való kiosztása iránt hozott határozatokat, nemkülönben a David Ferenéz-féle alapítvány kamatának kiosztása iránt is.

Nagyvárad város aljegyzőjének Lukács Gyulának szülővárosi orsz. képviselővé történt megválasztása következőben az aljegyző állás megüresedett, s azt legközelebbi fogják választás után betölteni. Mint a Szeg-jelenti, a pályázók száma nem lesz csekély, s a város atyáinak lesz minden valószínűségűleg eldönteni a város aljegyzőjének választásáról. Ugyanazon cél érdekében, melyért az orosz hatalom szuroynyok és akasztófaikkal irtó-háborút viselt a lengyel patriotizmus ellen, most ünnepi dik-tóciákat mondanak s illuminációt rendeznek, melynek fényességével csak a csári kegy sugara veteszik. Akkor durból, most mollból, de a nóta ugyanegy maradt.

A pápai tisztújítás e hó 8-10-én lesz. A polgármestori állásra Wita József polgármester ellen kandidáló vanak Kolozsvári L. ügyvéd és Baranyai N. tanár. A kapitányi állásra Mesáros Károly ad. Kapitány ellen Szokoly Ignác ügyvéd van jelöltetve.

Károlyvárosból tájérik a Slobodá-nak, hogy a Starcevic-párt tünának odaváló apostolat Kovacsics ügyvédhez és Krpel fenképes személyében a károlyvárosi kormánybiztos a városról öt mérföldnyit távoliságra kutasította, mint hogy viselkedésük veszélyeztetni a körendet és nyugalmat.

KÜLFÖLD.

— szept. 3.

A francia kormány most a kínai akció szüntetése alatt ismét a parlament összehívásának kérdésével kell foglalkoznia, s midőn azt jelenték, hogy Ferry miniszterelnök Saint-Diébből a köztársaság elnökehez megy, ez kétségkivül kapcsolatban van a szélsőbal mozgalommal, mely az elnökhöz intézett felhívásban föl legújabb nyilatkozatát. A szélső-baloldali képviselő-csoportja ugyanis vasárnap tartotta második gyűlését, melyen ismét az a kérdés vetetett föl, hogy a kínai hadi eseményekkel szemben ne szöítsák-e föl erőlesen a kormányt, így hívja össze végre a parlamentet. Erre nézve a gyűlésen csak egy vélemény uralkodott s a nézetek különfélesége csak az alkalmas módokat fejtegetése körül nyilatkozott. Ismét szögyeny került az a kérdés, ha vajjon nem legbiztosabbban és leggyorsabbban lenne-e a cél az országhoz intenzívó manifestum állal elérhető; de a többség határozatlan ellene nyilatkozott ennek. Lefevre kifejtette azokat az okokat, melyeknél fogva nem csatlakozhatik a köztársaság elnökénél teendő lépéshez; ő ugyanis nem ismeri el az államfő hatalmát s egyáltalában ellensége a köztársasági elnökségnek. Clovis Hughes

EGY ÖREG EMBER SZERELME.

ANTHONY TROLLOPE UTOLSÓ REGÉNYE. XIV. FEJEZET. (Folytatás.)

Mr. Whittlestaff vendégsége készül. — Ebedre hívnak bennünket mára Little Alresfordba.

Ezt mondta közvetlenül a reggeli után Mr. Whittlestaff Marynek a Gordon második látogatása után való napon.

— Azt gondolnám, menjünk el. — Nem hagyhatna itthon engem? — Semmi lése. Azt akarom, hogy bizalmas barátságba lépjen a Hall-leányokkal. Igen jó leányok. — De ott van ma Mr. Gordon is.

— Igaz, de ez épen jó. Sokkal jobb, ha úgy találkoznak egymással, hogy négy szemközti ne legyenek.

Ebből azt lehet következtetni, hogy Mr. Whittlestaff elmondta Marynek — már a mennyire szükséges tartotta — hogy mi történt közte és John Gordon közt és hogy Mary feleletit kiélegették.

Mary azt mondta neki, hogy meg van elégedve azzal a sorssal, melyet számára Mr. Whittlestaff ajánlott. Nem mondta ezt valami lelkesedéssel, de hát Mr. Whittlestaff nem is várt ilyesmit. Mary nem ígerte neki azt, hogy el fogja felelni John Gordon. De hiszen ő ezt nem is követelte tőle.

Mary egyszerűen csak azt mondta, hogy ő meg van elégedve, neki sincs kifogása. — Azt hiszem, céselem, hogy én mellettem legalább biztosságban leszek. — Meg vagyok róla győződve, felelt Mary. S ez elegendő volt.

De az olvasó meg fogja érteni ezekből azt is, hogy Mr. Whittlestaff nem kerestett feleletet azokra az égető kérdésekre, melyeket John Gordon neki fölített. Csakugyan szereti-e John Gordont? S legjobban szereti-e? Kétségkivül bizonyos önző óvatosság volt eljárásában. És mégis lehesetett lett volna általában önzéssel valódni őt. Kész volt Marynek megadni mindent — megtenni érte mindent. Első ízben a legnagyobb kíméletességgel kérte volt feleletét. Es végre

és állt be... az észak... Lino 82... haladást... osz petro... vasut kö... re, mely...

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

ORPHEUM mező-utca 17. Ma a bási dallamú első vendégjátéka. Montag Lujza és Guschelbauer Ede.

Kilátás a Jász időre. Házban: Fűnyírás, csendes, derült, meleg idő várható, reá nyugaton felhősödik. Elhaltak Budapest 1884. szept. 2.

Kiadótulajdonos: PALLAS Irod. és nyomdai részv. társaság. Vasuti közlekedés-utmutató. A vonat indul. A vonat megérkezik.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

VIZÁLLÁS 1884. szept. 3. Táblázat az állományokról, név szerint, a vizitációk alapján.

IDŐJÁRÁS szept. 3. regg. 7 órákor. Az időjelző-intézet kívülről jelentése. Táblázat az időjárásról.

A magyar államvasutak közp. pályaházába. Táblázat a vasúti közlekedésről.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

SZÍNHÁZAK ÉS MŰLTSÁGOK. NEMZETI SZÍNHÁZ. Táblázat a színházakról.

NYILT-TER. Nem mind arany a mi fénylik, néha talmi. Zoltai, 1884. aug. 31.

Magyar államvasutak (Ferenccz) pályaházából. Táblázat a vasúti közlekedésről.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

GYOMORBAJÁN SZENVEDŐK. részre minden előforduló esetben, különösen pedig étvágytalansággal és emésztési nehézségekkel, a kollektív és egyéb...

Magyar államvasutak (Ferenccz) pályaházából. Táblázat a vasúti közlekedésről.

Magyar államvasutak (Ferenccz) pályaházából. Táblázat a vasúti közlekedésről.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

Magyar államvasutak (Ferenccz) pályaházából. Táblázat a vasúti közlekedésről.

Magyar államvasutak (Ferenccz) pályaházából. Táblázat a vasúti közlekedésről.

Magyar államvasutak (Ferenccz) pályaházából. Táblázat a vasúti közlekedésről.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

Magyar államvasutak (Ferenccz) pályaházából. Táblázat a vasúti közlekedésről.

Magyar államvasutak (Ferenccz) pályaházából. Táblázat a vasúti közlekedésről.

Magyar államvasutak (Ferenccz) pályaházából. Táblázat a vasúti közlekedésről.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

Magyar államvasutak (Ferenccz) pályaházából. Táblázat a vasúti közlekedésről.

Magyar államvasutak (Ferenccz) pályaházából. Táblázat a vasúti közlekedésről.

Magyar államvasutak (Ferenccz) pályaházából. Táblázat a vasúti közlekedésről.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

Magyar államvasutak (Ferenccz) pályaházából. Táblázat a vasúti közlekedésről.

Magyar államvasutak (Ferenccz) pályaházából. Táblázat a vasúti közlekedésről.

Magyar államvasutak (Ferenccz) pályaházából. Táblázat a vasúti közlekedésről.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda. Magyar király szálloda.

Magyar államvasutak (Ferenccz) pályaházából. Táblázat a vasúti közlekedésről.

Magyar államvasutak (Ferenccz) pályaházából. Táblázat a vasúti közlekedésről.

Magyar államvasutak (Ferenccz) pályaházából. Táblázat a vasúti közlekedésről.

